

Skola, kurā visi mācās kopā. Cēsu 1.pamatskolas jaunā direktore Antra Avena

Cēsu novada dome 31.maijā Cēsu 1.pamatskolas direktores amatā apstiprināja Antru Avenu, kura līdz šim pildījusi direktores vietnieces mācību darbā pienākumus. Ilggadējā skolas direktore Anna Būre no šī gada augusta dosies pensijā. Cēsu novada dome 31.maijā Cēsu 1.pamatskolas direktores amatā apstiprināja Antru Avenu, kura līdz šim pildījusi direktores vietnieces mācību darbā pienākumus. Ilggadējā skolas direktore Anna Būre no šī gada augusta dosies pensijā.

Jaunieceltā 1.pamatskolas direktore skolā strādā jau kopš 1994.gada. Savas darba gaitas sākusi kā matemātikas, fizikas un pēcāk informātikas skolotāja, kopš 2007.gada Antra pildījusi direktores vietnieces pienākumus. Viņa pati arī ir 1.pamatskolas absolvente un saka, ka nevar iedomāties sevi strādājam citur.

Antra atklāj, ka pieteikšanās konkursam uz skolas direktores amatu nav bijis spontāns solis, uz to mudinājusi arī pašreizējā direktore Anna Būre. Domājot par jaunajiem pienākumiem, un par to, cik viegli vai grūti būs ieņemt ilggadējās direktores vietu, Antra stāsta: "Es saprotu, ka nebūs viegli, jo Anna Būre ir izdarījusi ļoti daudz. Pateicoties viņai, skola ir tāda, kāda tā ir. Viņu mīl gan vecāki, gan bērni, gan kolēģi. Es zinu, ka manu darbu vērtēs visi."

Uz jautājumu par savu vīziju skolas attīstībai un nākotnei, jaunā direktore atbild, ka,

viņasprāt, attīstībai ļoti svarīga ir pēctecība – jāturpina iepriekšējās direktores aizsāktais. Radikālas pārmaiņas viņa skolā negrasās ieviest – tā vēl arvien būs skola ar mūzikas novirzienu, kurā būtiska būs kopības un piederības sajūta. “Skolu centīšos saglabāt tādu, kādu to vadīja Anna Būre – ar sirds siltumu un mīlumu, tā, lai visi, kas ienāk skolā justos labi,” stāsta Antra. Viņa ir pārliecināta, ka, sadarbojoties gan skolotājiem, gan vecākiem, gan skolēniem, izdosies veicināt skolas attīstību un izaugsmi.

Savu visaptverošo vīziju par skolas nākotni Antra Avena raksturo kā mācīšanās kopienu, kurā gan skolēni, gan skolotāji, gan vecāki mācās visi kopā. Tas ietver daudz mazāku mērķu, tostarp vides sakārtošanu, pielāgojot skolas telpas jaunajam izglītības saturam, skolas apkārtējās vides labiekārtošanu, attīstot sporta infrastruktūru un skolas pagalmu. Tāpat Antra cer, ka ar laiku skola varētu tikt pie jaunas koncertzāles. Šobrīd skolēnu koncerti notiek skolas sporta zālē, kuras akustika nav piemērota mūzikas atskaņošanai. Gada noslēguma koncertā skolēniem gan pēdējos divus gadus ir bijusi iespēja kāpt uz koncertzāles “Cēsis” skatuves, tomēr skolai ir nepieciešama sava telpa kvalitatīviem koncertiem un pasākumiem. Tāpēc, kamēr skolai veikt jaunas piebūves nav paredzēts, viens no jaunās direktores izvirzītajiem svarīgākajiem uzdevumiem būs uzlabot akustisku skolas sporta zālē.

Kā atzīst jaunā direktore, tad Cēsu 1.pamatskola vairākiem cēsniekiem kalpojusi par iemeslu atgriezties pilsētā, lai nodrošinātu iespēju saviem bērniem gūt izglītību tieši Cēsīs. Viņa skaidro: “Mūsu skola ir ģimeņu skola – ja kāds no vecākiem šeit ir mācījies, tad ļoti bieži viņi šo skolu izvēlas arī saviem bērniem. Ir gadījumi, kad skolas absolventi, kas kādu laiku strādājuši ārzemēs, atgriežas Cēsīs, jo vēlas, lai bērns mācītos mūziku un mācības 1.klasē sāktu tieši šajā skolā.”

Vaicāta par šī brīža izaicinājumiem, kurus rada neskaidrība par izglītības reformas saturu un īstenošanu, Antra atzīst, ka šobrīd ne tikai sabiedrībai, bet arī daudziem skolotājiem nav skaidrs, kā izglītības saturs mainīsies. Viņa pati darbojas matemātikas skolotāju darba grupā, kas strādā pie jaunā matemātikas mācību satura izveides. “Arī man ir jautājumi, bet es priecājos, ka, regulāri tiekoties ar kompetenču izglītības projektā iesaistītajiem cilvēkiem, esmu savā galvā uzbūvējusi vīziju, kā pārmaiņām būtu jāizskatās,” optimistiska ir Antra. Tomēr jaunā direktore norāda, ka priecātos, ja izglītības reforma uz gadu tiktu atlikta, jo tā var būt kvalitatīva tikai tad, ja tai iespējams kvalitatīvi sagatavoties. Viņa ir pārliecināta, ka “skolotājs nevar strādāt, ja jūtas bezpalīdzīgs, ja viņam nav, uz kā balstīties, izņemot saukļus un lozungus”.

Cēsu 1.pamatskolā mērķtiecīgas pārmaiņas mācību darbā sākušās jau pirms dažiem gadiem. Antra stāsta: “Jau pirms vairākiem gadiem skolotājiem devām uzdevumu izkāpt no savas komforta zonas. Komforta zona ir droša, pazīstama vide, kurā es zinu, kā rīkoties. Bet pārāk ilgi tajā atrodoties, viss jau ir pierasts un zināms, un nenotiek tas, ko mēs skolā visvairāk gribam – mācīšanās. Skolotājiem reizēm vajag dot grūdienu, mudināt pamēģināt. Sākamam pietiek kaut vai tikai ar vienkāršu uzstādījumu – labā laikā mācības var noritēt ārā.” Jaunā direktore uzskata, ka pārmaiņas izglītībā ir

nepieciešamas, un ir gatava strādāt, lai tās izdotos: “Mēs strādāsim, lai metodisko darbu uzlabotu un lai ne tikai skolotāji, bet arī vecāki sajustu, ka pārmaiņas notiek – ka bērni nāk mājās ar jaunām zināšanām un citādākiem jautājumiem nekā pirms tam.”